
Fra: QuestBack <noreply@questback.com>
Sendt: 31. juli 2018 11:46
Til: KD-RETHOS
Emne: Respons på Høring RETHOS fase1

- Høringssvaret kommer fra
 - Fagforening
- Navn på avsender av høringen (hvilket universitet/høyskole, kommune, statlig etat, brukerorganisasjon osv.)
 - Norsk Sykepleierforbund Student
- Hvilke retningslinjer vil du gi innspill på? (her velger du alle de retningslinjene du vil gi innspill på. Det må velges minst en.)
 - Sykepleierutdanningen
- Sykepleierutdanningen: I hvilken grad vurderes utkast til retningslinjen å være i tråd med tjenestenes fremtidige kompetansebehov? Besvar på en skala fra 1 -5, der '1' betyr 'svært liten grad' og '5' betyr 'i svært stor grad'
 - 4
- Begrunn svaret
 - Tjenestene varsler en stadig mer kompleks klinisk hverdag. Kompleksiteten omhandler både pasientenes tilstand og behov, samtidig som tjenestene i seg selv er i rask utvikling. Begge disse forholdene stiller høye krav til sykepleiere. Behovet for at kandidaten kan håndtere komplekse pasienttilstander og sykdomsbilder er dekket i formålsbeskrivelsen til retningslinjene. Her nevnes også krav til kandidatens evne til å selvstendig og systematisk vurdere, prioritere og beslutte basert på kritiske vurderinger av sykepleie og behandling. Dette er bra. Tjenestene har behov for innovasjon som ledd i å forbedre tjenestene, og vi har derfor følgende forslag: Kunnskapsområde VI heter «Innovasjon, helseteknologi og digital kompetanse». NSF Student foreslår at «innovasjon» flyttes til kunnskapsområde IV så dette vil bli hetende «Faglig ledelse, tjenesteutvikling og innovasjon». Verdien av innovasjon i helsetjenesten representeres ikke først og fremst ved at den er ny, digital eller teknologisk, men ved at den bidrar til forbedring. Innovasjon er knyttet til utvikling av tjenestene og skal bidra til at en

eksisterende rutine, prosess eller produkt blir utviklet, forandret eller tatt i bruk på en måte som forbedrer leveransen av helsetjenester. Derfor passer «innovasjon» bedre inn i kunnskapsområde IV, og ikke i område VI som foreslått i høringsutkastet. Deler av punkt 1 under «Kunnskap» og deler av punkt 1 og hele punkt 3+4 under «Generell kompetanse» må flyttes som konsekvens av dette. Videre mener NSF Student at kunnskap om avvikshåndtering og avviksrapportering som ledd i kvalitetsutvikling av tjenestene har for liten plass i retningslinjene. Skal helsetjenesten lære av sine feil og hindre at uønskede hendelser og avvik skjer igjen må de pasientnære profesjonsutøverne besitte kunnskap om avviksrapportering og kvalitetsutvikling. Vi foreslår derfor å legge til følgende læringsutbytte under «Kunnskap» i kunnskapsområde V: «Har kunnskap om avvikshåndtering og avviksrapporteringens betydning for kvalitetsutvikling i helsetjenesten». Tverrprofesjonell samarbeidslæring (TPS) er blant de store satsningsområdene i helsetjenestens utvikling. Dette gjenspeiles i utkastet til retningslinjer ved å være foreslått som gjennomgående tema alle tre studieår, samt i punkt 1 under kunnskapsområde II «Etikk, kommunikasjon og samhandling». NSF Student mener at behovet for kunnskap om, men også ferdigheter i å utøve tverrprofesjonell samhandling som viktig i dagens og spesielt fremtidens helsetjeneste. Sykepleiere har en sentral rolle i å koordinere det tverrprofesjonelle arbeidet til pasienten og trenger dermed ferdigheter for å ivareta dette ansvaret. NSF Student vil derfor foreslå å legge til følgende punkt under «Ferdigheter» i kunnskapsområde II: «Kan koordinere, samhandle i, og bidra til tverrprofesjonelt arbeid med relevante profesjoner».

- I hvilken grad vurderes utkast til retningslinjen å være i tråd med brukernes fremtidige behov for kompetanse i tjenestene? Besvar på en skala fra 1 -5, der '1' betyr 'i svært liten grad' og '5' betyr 'i svært stor grad'
 - 3
- Begrunn svaret
 - Variasjon og ulik leveranse av helsetjenester er urettferdig og rammer befolkningen systematisk. Kunnskap om betydningen av sosiale forhold for helse dekkes delvis av punkt 12 under «Kunnskaper» i kunnskapsområde I. Punktet bærer dog preg av

oppramsing av konkrete utfordringer og angir ikke krav til kjennskap om mekanismene som gjør enkelte deler av befolkningen mer sårbare for slike utfordringer. NSF Student foreslår derfor at det legges til et punkt: «Kjenner til hvordan sosioøkonomisk status påvirker forutsetningene for god helse og øker sårbarheten for sykdom».

- Hvordan vurderes graden av detaljering med hensyn til utdanningsinstitusjonens behov for autonomi (mulighet for lokal tilpasning) og behovet for nasjonal standardisering å være ivaretatt i læringsutbyttebeskrivelsene? Besvar på en skala fra 1 -10, der '1' er 'alt for detaljerte' og '10' er 'alt for generelle'
 - 7
- Begrunn svaret
 - Felles læringsutbytte for sykepleierutdanning er sikret gjennom den nye retningslinjen. Dette er viktig. Det er uklart hvor førende retningslinjen skal være for utdanningsinstitusjonene og hvilke konsekvenser det vil få for dem å ikke følge retningslinjen. Dette må avklares og NSF Student ønsker at retningslinjen forskriftsfestes for å forplikte utdanningsinstitusjonene.
- Er det noen typer kompetanse som mangler i høringsutkastet til retningslinje?
 - Kunnskap om farmakologi og gode legemiddelhåndteringsferdigheter er avgjørende for pasientenes pasientsikkerhet og for riktig behandling. Feiltrinn her koster både samfunnet og enkeltindivider dyrt. Dette er lett å forebygge ved å sikre riktig nivå i utdanningen. NSF Student mener det taksonomiske nivået til punkt 12 under «Kunnskap» i kunnskapsområde I er for lavt. I dag heter dette «kjenner til farmakologi». NSF Student foreslår å endre denne til «Har kunnskap om farmakologi». Videre foreslår vi et nytt punkt under «Ferdigheter» i samme kunnskapsområde: «Kan anvende kunnskap om ansvarlig legemiddelhåndtering». Dagens rammeplan stiller krav til prøve i medikamentregningseksamen. Manglende forankring av liknende krav i det nye styringssystemet kan føre til stor variasjon og i verste fall nedprioritering av et område som er svært viktig at blir vurdert grundig blant kandidatene. NSF Student mener medikamentregningseksamen må innføres som en nasjonal

eksamen etter liknende modell som nasjonal deleksamen i anatomi, fysiologi og biokjemi (arrangert av NOKUT).

- I hvilken grad er omfanget på retningslinjen gjennomførbart innenfor rammene av en 3-årig bachelorutdanningen? Besvar på en skala fra 1-5 der '1' er 'alt for lite omfattende' og '5' er 'alt for omfattende'
 - 3
- Begrunn svaret
 - NSF Student anser det som en viktig samfunnsoppgave å oppdatere styringsverktøyet for sykepleierutdanningen på en måte som også ivaretar fremtidige behov for helsetjenester. Det planlagte styringsnivået for nye retningslinjer legger opp til at skolene selv kan regulere hvor omfattende gjennomføringen blir. Det avhenger av hvordan undervisningen og læringsaktivitetene legges opp innenfor de ulike kunnskapsområdene. Mange av tilbakemeldingene fra studenter omhandler en opplevd ugunstig fordeling mellom de tradisjonelle sykepleiefagene og de naturvitenskapelige emnene. Dette henger trolig sammen med utviklingen innen sykepleie som fag og profesjon, samtidig som helsetjenesten preges av oppgaveglidning mellom profesjonene. Det stilles dermed høyere krav til sykepleierens kompetanse. I neste rekke krever dette en omprioritering innen utdanningsløpet for sykepleiere som vektlegger fagene i samsvar med den etterspurte kompetansen. En revidering av sykepleierutdanningen må ikke bare oppdatere utdanningsløpet ved å legge til emner og innhold som er relevant for faget, men også gjøre en kritisk vurdering av om noe innhold i utdanningen skal fjernes. Det er viktig for å gjøre det mulig å følge gradsstrukturen for høyere utdanning, og for å sikre at utdanningen er oppdatert med tanke på hvilke krav til kompetanse som stilles til dagens og fremtidens sykepleiere i helsetjenesten. Det er også avgjørende for kvaliteten på utdanningen å sikre gode læringsaktiviteter med variasjon og studentmedvirkning. Det er et bidrag som kan sikre gode forløp innen et 3-årig studieløp.
- Er forslaget til oppbygging av studiet tilstrekkelig for å sikre helhet og sammenheng i utdanningen?
 - Nei
- Begrunn svaret

- NSF Student støtter en helhetlig sykepleierutdanning der det er sammenheng mellom de ulike emnene i sykepleierstudiet. Det er sentralt at studentene opplever og skjønner hvordan studiets ulike emner bygger på hverandre og utvikler seg i kompleksitet gjennom studiet. Dette krever god organisatorisk og faglig samordning. Et likt første studieår uavhengig av utdanningssted, med hovedvekt på de naturvitenskapelige fagene og grunnleggende sykepleie vil bidra sterkt til å sikre en enhetlig utdanning. Noe som i neste rekke bidrar til lik sluttkompetanse etter endt utdanning. Vi støtter intensjonen med mulighet for studentmobilitet. Å bytte utdanningsinstitusjon er i dag en byråkratisk og lite smidig øvelse. Likhet i utdanningen uavhengig av studiested vil gjøre det lettere for studenter å bytte studiested, og vil bidra til mindre frafall blant studentgruppen som ønsker dette.
- Hvilket alternativ anses å være mest hensiktsmessig og gjennomførbart?
 - B
- Begrunn svaret
 - Læringsutbyttebeskrivelsen omfang tilsier at studentene vil trenge fordypning over tid for å kunne tilegne seg forventet læringsutbytte. Tid er ikke lik kvalitet, men tid er en av flere forutsetninger for læring. Vi frykter mangel på krav til tidfesting av enkelte praksisperioder vil føre til korte praksisperioder med sviktende læring som resultat. Praksisperiodens rammer må tilrettelegges for tid til justering av atferd dersom studenter ikke følger forventet læringsprogresjon i praksis. Dette kan skje som følge av forhold som er utenfor studentenes kontroll, for eksempel dårlig kvalitet på veiledningen eller manglende oppfølging fra lærer underveis i praksis. Manglende krav til praksislengde kan i ytterste konsekvens bety korte praksisperioder bestående av kun få uker, noe som gjør studentene sårbare dersom det skulle oppstå hendelige uhell som misforståelser, dårlig personkjemi, etc. Dette er problemer vi kjenner til i dag, og som i mange tilfeller ligger til grunn for usaklige vedtak om ikke-bestått praksis for sykepleierstudenter. Kortere praksisperioder kan på denne måten være en trussel mot rettferdig vurdering av studentenes læring i praksis. Krav om praksislengde er i så måte et bidrag for å gi studentene mulighet til å oppnå læringsutbyttet som er

satt for praksisen, på samme tid som det anerkjennes at studenter er forskjellige og kanskje trenger ulik tilnærming til hvordan de skal oppnå læringsutbyttet. Praksisveileder vil også få en lettere oppgave i å vurdere studentenes læringsutbytte når vedkommende kan observere og veilede studenten over tid. Simulering og case-trening kan være gode læringsaktiviteter, som supplement til praksisperiodene. Det bør likevel ikke avkorte praksisperiodene eller innvirke på praksisperiodenes lengde. Presset mot utdanningsinstitusjonene for å utdanne sykepleiere kan forventes å bli større i fremtiden. Behov for flere sykepleiere, med tilhørende økt antall studieplasser, kan føre til at utdanningsinstitusjonene i fremtiden vil ta snarveier for å kunne innfri minstekravene i de nasjonale retningslinjene. Et ønske om å hurtig utdanne mange sykepleiere kan ikke gå på akkord med kvaliteten og den kompetansen det er nødvendig at nyutdannede sykepleiere besitter.

- Er det andre høringsinnspill?
 - Dagens forskrift til rammeplan for sykepleierutdanning stiller krav til varsling til studenter som står i fare for å ikke bestå sin praksisperiode. Retningslinjen skal ikke berøre vurdering og vurderingsformer. Likevel ønsker NSF Student å understreke at ved bortfall av krav til varsling vil studentene bli mer sårbare i gjennomføring av sin praksis. Slikt bortfall vil øke sjansen for noe som allerede i dag er et stort problem: varsel om ikke-bestått praksis rett før praksisperiodens slutt. Dette påvirker gjennomføringen og går utover studentene, utdanningsinstitusjonene og i neste rekke samfunnets tilgang på sykepleiere. NSF Student beklager at studentenes rettigheter vil bli redusert ved overgang til nytt styringssystem dersom ikke krav til studentenes vurdering i praksis blir videreført i annen form. NSF Student ønsker å gratulere forslaget om krav til formell veilederkompetanse på mastergradsnivå tilsvarende minst ti studiepoeng for praksisveileder med hovedansvar for veiledning av studenter. Forslaget anerkjenner at praksisperioder også er høyere utdanning, og at akademiske og pedagogiske krav til undervisningspersonell gjelder også her. Kravet til kvalifikasjoner hos de som veileder studenter i praksis bør ligge høyere enn nivået på graden studentene avlegger. Derfor er det viktig at

veilederkompetansen legges på masternivå. NSF Student ønsker å understreke viktigheten av at forslaget beholdes og at de med faktisk studentnært veilederansvar tilegner seg denne kompetansen, enten som egen utdanning eller som ledd i en masterutdanning i sykepleie. NSF Student mener det også bør stilles krav om at praksisveileder har en stilling på minimum 80 prosent i perioden den ansatte skal veilede student, samt minimum seks måneders erfaring fra praksisavdelingen. Dette, sammen med god innsikt i gjeldende læringsutbytte for aktuelle praksisperiode er elementært for å kvalitetssikre praksisstudier. NSF Student vil videre gratulere forslaget om at førstehjelp skal inngå som gjennomgående tema i utdanningen. Helsepersonell-loven forplikter sykepleiere til å yte helsehjelp når det antas nødvendig. For å utøve denne lovpålagte plikten fra første dag som autorisert sykepleier, er det nødvendig med mengdetrening gjennom studiet. NSF Student ønsker derfor å foreslå et krav om gjennomføring av kurs i livreddende førstehjelp hvert studieår i grunnutdanningen.

Gi tilbakemelding

Tjenesten er levert av www.questback.com - Questback Essentials